Prædikantens indberetning til pastoratskonferencen d. 06.06.2021 i Rønne

1) Det forgangne år

Hele perioden 2020/2021 var præget af Coronapandemien. Gudstjenester og menighedslivet var påvirket af de forskellige restriktioner og i fysisk form helt nedlukket i nogle måneder.

Den sidste pastoratskonference var for præcist et år siden. Det var kun to uger efter genåbningsgudstjenesten efter den første Corona-nedlukning, og hvor Claus og jeg blev indsat som prædikant og tilsynsførende præst i menigheden. Vi talte om medlemmernes og menighedens situation og fremtidsperspektiver for menigheden. I løbet af året kunne vi lære at kende hinanden, men ellers er menighedens situation nogenlunde den samme som for et år siden.

I juli deltog vi i de fælleskirkelige gudstjenester. Vi lagde dog ikke kirke til, fordi den ansås som for lille, på grund af de coronabetingede afstandskrav. Men biskop Christian Alsted var prædikant den 12. juli i missionskirken.

I august deltog vi som menighed i Evangelisk Alliances arrangement ”Kirkerne på Torvet” og det var for mig den første og indtil videre eneste lejlighed til at møde præster og repræsentanter for andre kirker i Rønne. Til forberedelserne kunne jeg være med over Skype. Det var et fint arrangement og godt besøgt.

I september var der to søndage uden gudstjeneste, den ene på grund af landsmødet. Vi kunne ikke på grund af andre forpligtelser og det lykkedes ikke at finde en anden prædikant. Til gengæld var der igen en aften med Mad og Fællesskab, dog uden at jeg deltog. Det har jeg stadigvæk til gode.

I oktober kom vi midt i efterårsferieugen til Bornholm og brugte et par dage for at besøge nogle af de ældre medlemmer i menigheden, og vi holdt gudstjeneste om søndagen.

I november holdt jeg tre gudstjenester, to af dem sammen med Claus, og der var en aften med Mad og Fællesskab, den tredje i efteråret, som samtidigt var den sidste i en lang periode.

I december holdt vi gudstjeneste d. 4. søndag i advent. Vi blev så på Bornholm for igen at besøge nogle medlemmer og tidligere medlemmer og holde juleaftensandagt. Mens vi var i gang med de sidste gudstjenesteforberedelser lille juleaften, kom der flere restriktioner og til sidst en opfordring til at aflyse juleaftensgudstjeneste. Det gjorde vi så og i stedet sendte jeg en julehilsen ud per mail.

Vi havde et fint program for det første kvartal, men alle gudstjenester, Mad & Fællesskab og Evangelisk Alliances bedeuge blev aflyst på grund af coronarestriktionerne. Spejderlederne holdt dog spejderne i gang ved at give dem opgaver til at løse over facebook og mail. Jeg skrev hver uge en andagt-ugehilsen som jeg sendte ud per mail. Da fastemateriale kom, uddelte Bettina det til alle medlemmer, sammen med en hilsen fra menigheden og desuden en hilsen til fastelavn til spejderne.

Mai-Brit Tvilling skulle holde gudstjeneste d. 13. marts. Der var desværre ikke kommet åbninger nok for at vi ville holde en fysisk gudstjeneste i Rønne. Men hun foreslog at gøre det over zoom og det havde vi talt om før, at vi ville prøve. Det blev en fin gudstjeneste og selvom ikke alle, som ellers kommer til gudstjeneste kunne være med, fortsatte vi med at holde gudstjenester over zoom de følgende søndage og mit indtryk var, at det blev værdsat af dem der kunne være med.

I påsken rejste vi til Bornholm for første gang i år. Vi holdt en nadvergudstjeneste langfredag aften. Det skete sammen med biskoppen. Der var få personer i kirken og andre var med over zoom. På samme måde holdt vi også påskegudstjenesten, hvor Christian Alsted prædikede. Desværre havde vi problemer med lyden for dem, der var med online.

De følgende søndage holdt vi igen zoom-gudstjenester hjemmefra. Den 25. april holdt Daniel Steinvig en fin prædiken over zoom.

Ugen efter, den 2. maj, kom vi igen til Bornholm og holdt nadvergudstjeneste i kirken. Det var vores åbning efter de værste coronarestriktioner. Gudstjenesten var for vores forhold meget godt besøgt. Ugen efter blev det igen til zoom-gudstjeneste. Den 16. og d. 30. maj var vi i Rønne og holdt gudstjeneste og i pinsen lavede Bettina og Randi liturgien og viste biskoppens prædiken mm.

2) Situationen og fremtidsperspektiver

Der er en trofast kernemenighed i Rønne, men den er lille og ret skrøbelig, fordi gennemsnitsalderen er høj. Der er nogle få yngre medlemmer, men en del af dem er flyttet fra Bornholm.
Menigheden har også en kontaktkreds. Det er på den ene side forældre til spejderne, så er der nogle som plejede at deltage i Mad og Fællesskab og vi håber at de igen kommer, nu i juni og ellers til efteråret. Desuden har vi kontakt til nogle af de tidligere medlemmer. Af dem har Kenneth Jacobsen engageret sig som spejderleder.

Hvis menigheden ikke får nye, yngre medlemmer, så frygter vi, at den på sigt vil være nødt til at lukke. Men vi tror på at metodistkirken har en opgave og noget at tilbyde på Bornholm.
Derfor er vi gået i gang med, og vil fortsætte med, at kontakte de yngre i menigheden og nogle i kontaktkredsen for at høre, hvad de ønsker sig fra menigheden og hvad de eventuelt kunne bidrage med. Vi er først lige begyndt med det, fordi Corona gjorde at næsten alt gik i stå. Derfor har vi endnu ikke konkrete foreslag, men vi tænker på nogle muligheder, fx en smågruppe for de yngre eller pilgrimsvandringer og vi er åben for nye idéer.
Fordi Claus og jeg ikke bor på Bornholm, er det ikke os som kan udvikle menigheden. Vi vil dog gerne støtte op og hjælpe med så godt vi kan, men der er brug for en lokal forankring og et lokalt initiativ.